

DVADSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA

Desať Prikázaní znovu navštívených

Výtah z knihy „Nové zjavenie Pána Ježiša Krista“, str. 555-581, Kapitola 24.

12. mája 1988 o 4.45 ráno prišlo ku mne znovu slovo Pána Ježiša Krista hovoriac:

„Je čas zvážiť obsah a význam Desiatich Prikázaní vo svetle tejto porcie Nového Zjavenia.“

„Ako viete, mnoho bolo o nich priamo i nepriamo povedané v predchádzajúcich knihách Nového Zjavenia, ako aj v tejto knihe. Veľmi rozsiahle a dôkladné duchovné interpretácie Desiatich Prikázaní boli dané prostredníctvom Emanuela Swedenborga.“

„Všetky vyššie uvedené vysvetlenia ohľadne obsahu a významu Desiatich Prikázaní sú – s niektorými modifikáciami – plne platné a aplikovateľné dokonca aj v súčasnosti.“

„V tejto kapitole je však potrebné zvážiť aj nejaké iné ponímania Desiatich Prikázaní.“

„V pôvodnej verzii Desiatich Prikázaní, ktoré boli dané prostredníctvom Mojžiša a ktoré sú preložené v Novej verzii Svätej Biblie kráľa Jakuba, je Desať Prikázaní zaznamenaných nasledujúcim spôsobom (Exodus 20:3–10):“

„Ja som Pán tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z Egyptskej zeme, z domu otroctva.
Nebudeš mať iných bohov predomnou.“

Neurobíš si žiadnu rytinu ani žiadnu podobu čohokoľvek, čo je hore na nebi alebo čo je dole na zemi alebo čo je vo vode pod zemou:

Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť. Lebo ja, Pán tvoj Boh, som Bohom žiarlivým, navštevujúcim nepravosť otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia tých, čo ma nenávidia, ale preukazujem milosrdenstvo tisícim tým, čo Ma milujú a zachovávajú Moje prikázania.

Nevezmeš meno Pána svojho Boha nadarmo, lebo Pán nebude považovať za nevinného toho, kto vezme Jeho meno nadarmo.

Pamätaj na deň Soboty, aby si ho svätzil.

Šesť dní budeš pracovať a konať všetku svoju prácu,
ale siedmy deň je Sobota Pána tvojho Boha. V ňom nebudeš pracovať: ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani tvoj cudzinec, ktorý je v tvojich bránach. Lebo za šesť dní urobil Pán nebesia i zem, more, a všetko čo je v nich a siedmy deň odpočíval. Preto Pán požehnal deň Soboty a posvätil ho.

Cti otca svojho i matku svoju, aby tvoje dni mohli byť dlho na zemi, ktorú ti Pán tvoj Boh dáva.

Nezabiješ.

Nescudzoložíš.

Neukradneš.

Nevydaš falošného svedectva proti svojmu blížnemu. Nebudeš dychtiť po dome svojho blížneho; nebudeš dychtiť po žene svojho blížneho, ani po jeho sluhovi, ani po jeho slúžke, ani po jeho volovi, ani po jeho oslovi, ani po čomkoľvek, čo jeho je.

“

„Ak dôkladne preštudujete tieto Prikázania z hľadiska ich doslovného významu, všimnete si jazyk, ktorý je pri ich formulácii použitý. Ako už bolo v tejto knihe uvedené, táto formulácia je daná, s výnimkou Piateho Prikázania, v záporoch. Určuje, čo nerobiť, bez špecifikovania toho, prečo to nerobiť a bez poskytnutia akýchkoľvek pokynov, čo robiť a ako to robiť. Opäť – iba Piate Prikázanie poskytuje nejaké postranné dôvody, prečo by sa toto zvláštne prikázanie malo dodržiavať.“

„Jestvuje dôležitý duchovný dôvod, prečo je tých Desiat Prikázaní daných a písaných v takom negatívnom jazyku. V dobe ich prenosu bola duchovná situácia na planéte Nula v nanajvyšš ťažkom položení. Väčšina ľudských tvorov nemala žiadne náležité ponímanie, chápanie a poznanie akýchkoľvek pravých duchovných princípov či pravej Prirodzenosti Boha Najvyššieho. Táto situácia bola určená tým faktom, že nikto, až na veľmi biedne výnimky, si nebol vedomý žiadnych vnútorných duchovných stavov, skrytých v mysli každého. Všetok dôraz bol kladený na externé, vonkajšie faktory. Vnímanie akejkoľvek reality bolo obmedzené na najzákladnejšiu a najprimitívnejšiu starostlivosť o svoje fyzické potreby a potreby prostredia. Fyzické aspekty a aspekty prostredia plne dominovali ľudskému životu. Boli považované za najdôležitejšie faktory života, ktorým boli plne podriadené akékoľvek osobné, individuálne, subjektívne a vnútorné faktory.“

„V tejto situácii bolo akékoľvek duchovné chápanie akýchkoľvek záležitostí, najmä však Prirodzenosti Boha, odvodené z tých vonkajších faktorov a faktorov prostredia. Z tohto dôvodu musí byť akýkoľvek duchovný pojem, v záujme toho, aby mohol vstúpiť do ľudského chápania a dať ľudským tvorom nejaký hmatateľný význam, externalizovaný a materiálne objektivizovaný vo forme prírodných objektov. Tieto prírodné objekty, súc mimo ľudskej mysle a vybudované z prírodných prvkov ich prostredia, boli považované za bohov, a preto boli ako také uctievané. Berúc do úvahy veľké obmedzenia a rôzne nebezpečenstvá fyzického prostredia, v ktorom ľudské tvory tej doby žili a berúc do úvahy, že boli plne otrokmi svojho prostredia, majúci veľmi malú kontrolu nad prírodnými silami a nemajúci žiadne poznanie pravých zákonov, podľa ktorých také prírodné sily pôsobia, akékoľvek princípy, v tých dňoch formulované, mali zakazujúcu konotáciu.“

„Ak vaše prostredie a všetky prírodné sily a udalosti sú mimo vašej kontroly a ak neustále ovplyvňujú, zväčša negatívnym spôsobom, váš život, jediný spôsob, ako môžete byť od nich oslobodený, je vyháňať sa im ako je len možné, báť sa ich a snažiť sa ich uchlácholiť, aby vám neublížili či neuškodili. Žiadne iné ponímanie duchovnej reality v tej dobe neexistovalo. A keďže pravá duchovná realita je záležitosťou vnútrajškovosti, to, čo tu máte, je negatívna konotácia akýchkoľvek duchovných princípov. Neexistuje žiadny iný jazyk, prostredníctvom ktorého a ktorým môžete vyjadriť a vstúpiť ľudským tvorom nejaký skutočne pozitívny význam duchovnosti.“

„Ako ste si plne vedomí, externalizácia, sprírodnenie a ritualizácia duchovnosti znamená negatívny stav. V tejto situácii je negatívny stav považovaný za stav pozitívny. Preto je pozitívny stav definovaný v negatívnych termínoch odmietnutia, vyvarovania sa, strachu,

úzkosti a prikázaní, ktoré vám hovoria, čo nerobiť, aby ste tento prírodný zmätok, v ktorom žijete, prežili.“

„Ak nejestvuje žiadne vnímanie akejkoľvek inej reality než negatívnej, hovoriť niečo ľudským tvorom za týchto okolností v pozitívnych termínoch, znamená celkom sa minúť cieľa. Proste by to nepočuli, pretože to nie je realita, ktorú poznajú a ktorá im je dôverne známa.“

„Takže, aby sa ľudským tvorom tejto povahy dal nejaký duchovný návod toho, ako minimalizovať nepriaznivý dopad negatívneho stavu na ich životy a aby sa ustanovil určitý stupeň priaznivých podmienok pre konečné uvedenie pozitívneho stavu v pozitívnom jazyku, musíte im najprv definovať, čo nerobiť. Koniec koncov, ako vidíte, žijú v negatívnom stave a uctieajú negatívny stav. Za týchto podmienok by bolo úplne zbytočné a márne hovoriť im, čo robiť, pretože by to robili z pozície negatívneho stavu.“

„Robili by to teda negatívne. Ak by to robili z tej pozície, nielenže by ich to nevyviedlo z negatívneho stavu a neuviedlo do stavu pozitívneho, ale ponorilo by ich to ešte hlbšie do negatívneho stavu. Robiť niečo z pozície negatívneho stavu, bez ohľadu na to, čo to je a aké to je samo osebe a samo sebou pozitívne, znamená robiť to negatívne. Akákoľvek pozitívna konotácia takého aktu je negovaná a integrovaná do negatívneho stavu, stávajúc sa znesvätenou.“

„Z tohto dôvodu, v prvom kroku vyvedenia ľudských tvorov z negatívneho stavu, im musíte povedať, čo nerobiť. Tým, že im to povie, definujete prirodzenosť negatívneho stavu. V tej dobe nikto skutočne nevedel, aká bola prirodzenosť negatívneho stavu. Všetko robili v domnení, že to, čo robia, bolo úplne náležité a zbožné. Kvôli tejto domnienke im musíte najskôr povedať, aby sa takého konania vyvarovali.“

„Keď je ustanovený vzor správania, ktorý sa podrobuje Prikázaniam a vyvaruje sa konania všetkého, čo prikázania prikazujú nerobiť, vtedy a len vtedy môžete bezpečne začať s veľmi pomalým a postupným uvedením niektorých pozitívnych pojmov, definovaných v pozitívnom jazyku.“

„Inou vecou, ktorú si tu treba uvedomiť, je to, že v tej dobe existovalo veľmi málo slobody voľby. Ako si už z predošlých porcií Nového Zjavenia pamätáte, ľudské tvory prichádzali na tento svet nie slobodnou voľbou, ale z nutnosti. Nutnosť tej situácie bolo byť negatívnym. Nechápali náležité pojem slobody voľby. Boli ovládané súborom princípov, ktoré ich nútili robiť to, čo sa od nich, pod trestom smrti za odmietnutie takého konania, požadovalo.“

„Pre ľudské tvory tej doby to bol prirodzený spôsob života a života. Nič iné sa neponímalo, nevnímalo ani nechápalo. Za tých okolností mohol byť pochopený a prijatý iba jazyk príkazu.“

„Jazyk príkazu, nátlaku a donucovania je, ako viete, vždy negatívnej povahy. Ale ak nechápete žiadny iný jazyk, aký je úžitok z formulovania čohokoľvek v akomkoľvek inom jazyku? Žiadny! A nielen to, ale konať tak môže byť dokonca nebezpečné, pretože čokoľvek, čo je nepochopené, je považované za vec neznámeho či nefamiliárneho pôvodu. Pre ľudské tvory tej doby čokoľvek, čo bolo neznámeho a nefamiliárneho pôvodu znamenalo, že to pochádza od démonov. Takže by vás ukameňovali na smrť a znesvätili by všetko, čo by ste sa ich akýmkoľvek iným spôsobom a formou snažili naučiť (ako to v mnohých prípadoch takej dotieravosti vskutku bolo).“

„Výroky v záporoch im museli byť z tohto dôvodu prezentované nielen v negatívnych termínoch, ale aj ako príkaz a hrozba: ‚Musíš to robiť takto, lebo ináč!‘ Ako z tohto krátkeho výkladu vidíte a ako to už bolo uvedené predtým, **Desať Prikázaní bolo napísaných v**

negatívnych termínoch, z pozície negatívneho stavu, v jazyku negatívneho stavu. Žiadne iné prostriedky oznamovania neboli v tej dobe ľudským tvorom dostupné.“

„Desať Prikázaní nemá vo svojom doslovnom zmysle, súc napísané v negatívnom jazyku, žiadnu konotáciu lásky či čohokoľvek pozitívneho. Je prísne, slávnostne vážne a výhražné. A Boh, ktorý ich prikazuje, je preto veľmi prísny, vážny, krutý, trestajúci a žiarlivý na Svoju moc. Aby sa zdôraznila Jeho krutosť, je opisovaný ako muž. Muži tých dní boli stelesnením agresivity, krutosti a násilia. Takýto Boh bude k vám milosrdný a vládny, iba ak doslovne poslúchnete všetky Jeho prikázania. V tom okamihu, keď sa akýmkoľvek spôsobom či formou odchýlite od prikazovanej a nariaďovanej doslovnej litery tohto zákona, bez milosti a bez akéhokoľvek ohľadu na dobré a pozitívne skutky, ktoré ste mohli vykonať predtým, než k tejto nepatrnej odchýlke došlo, vás zabije.“

„Takto Boh bol a je ponímaný z pozície negatívneho stavu, čo bolo a je životným štýlom ľudských tvorov v tej dobe a vo väčšine prípadov aj teraz. Neodvažujete sa hovoriť príliš veľa či vôbec o láske. Ako môžete pociťovať lásku k takému Bohu? Jediná vec, ktorú môžete pociťovať je strach a hlboko vnútri nenávisť. Aby ste sa vyhli Jeho krutým odplatám, buď sa Mu budete vyhýbať, nakoľko je to len možné, alebo sa poslušne stanete Jeho otrokom v nádeji, že vás nezabije, ale požehná vás namiesto toho hojnosťou materiálnych a fyzických dobier alebo dlhým životom na vašej planéte, ako to vyplýva z Piateho Prikázania.“

„Akonáhle je však už medzi ľudskými tvormi a Bohom definovaný náležitý vzťah – termínmi Desiatich Prikázaní a keď sú tieto už pevne zakorenené vo väčšine existujúcich ľudských právnych, etických a duchovných zákonoch, môže sa začať modifikácia ich zmyslu.“

„Táto modifikácia sa nemohla uskutočniť, kým nedošlo k Prvému Príchodu Ježiša Krista na vašu planétu. Duchovný princíp tu spočíva v tom, že akákoľvek modifikácia, zmena či zrušenie akéhokoľvek zákona sa môže dosiahnuť iba prostredníctvom jeho splnenia a jeho splnením. Problémom je však to, že žiadny ľudský tvor na planéte Nula nebol/nie je schopný tak konať. Trvalá neschopnosť tak konať, by nakoniec ľudskú rasu vyhladila. Neschopnosť plniť tento zákon či doslovne sa ním riadiť, prináša odplatu. Akémukoľvek zákonu, ktorý je definovaný v záporoch, ako je to v prípade Desiatich Prikázaní, je vlastný trest či odplata za jeho nenáležité plnenie. Ako si pamätáte, v tej dobe existoval iba jeden trest – smrť. V tomto prípade nielen fyzická, ale aj duchovná smrť. Duchovná smrť je horšia než fyzická, pretože pripravuje jedinca o možnosť hľadania a chápania pravdy. Kombinácia oboch smrťí, za vtedy existujúcich podmienok, dávala jedincovi veľmi malú šancu, aby nebol uzamknutý v jednom stave donekonečna. Keďže žiadna ľudská bytosť nebola schopná tieto Zákony či Prikázania splniť, ľudstvo bolo odsúdené k večnej záhube. Jedným z hlavných dôvodov toho, prečo sa Najvyšší inkaroval na vašu planétu vo forme Ježiša Krista, bolo zabrániť, aby k tomu došlo.“

„Z tohto dôvodu Najvyšší prijal ľudské telo, stal sa ľudským tvorom a z tej pozície tieto zákony splnil. Ich splnením, ako Ľudský Tvor, zachránil ľudstvo pred záhubou. Splnenie týchto zákonov Mu/Jej zároveň umožnilo najprv modifikovať ich význam, potom ich predefinovať v pozitívnych termínoch a potom ich celkom nahradiť novým prikázaním.“

„V Evanjeliu podľa Matúša, kapitola 5, verš 17, Ježiš Kristus vyhlásil:“

„Nemyslite, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov. Neprišiel som zrušiť, ale **naplniť**.“

„A vo verši 18:“

„Lebo istotne, hovorím vám, kým sa nepominie nebo a zem, nepominie sa v žiadnom prípade ani jediné písmenko ani jediná čiarka zo zákona, kým sa všetko nesplní!“

„Potom Ježiš Kristus pokračuje a modifikuje tento zákon (pozri verše 21 až 48 v tej istej kapitole), z čoho vyplýva, že Svojou samotnou prítomnosťou je opravdivým naplnením toho zákona. Koniec koncov, je to Jeho/Jej Zákon, a preto iba On/Ona vie, ako ho naplniť. Keď všetka negatívna konotácia – jednaním a životom Pána Ježiša Krista počas Jeho/Jej pobytu na vašej planéte – bola odstránená, dovolilo Mu/Jej to, aby ten zákon predefinoval v pozitívnych termínoch.“

„Nová definícia tohto zákona, po odstránení jej negatívnej konotácie, je daná tentokrát z pozície pozitívneho stavu, a nie z pozície negatívneho stavu, ako to bolo v prípade Desiatich Prikázaní. Takže, keď sa Ho/Jej zákonníci opýtali, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie, Ježiš Kristus **z pozície pozitívneho stavu odvetil:**“

„Milovať budeš Pána Boha svojho, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! Toto je prvé a veľké prikázanie. A druhé je mu podobné: ‚Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.‘ Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci!“ (Matúš 22:37–40)

„Všimnite si, prosím, že Ježiš Kristus si z Desiatich Prikázaní nevybral ani jediné slovo, ktorým by naznačil, že niektorý z jeho zákonov je najväčší. Nie je to náhoda.“

„Akonáhle On/Ona splnil negatívnu konotáciu toho Zákona či akýchkoľvek existujúcich duchovných a morálnych zákonov, tento Zákon nemá už viac žiadnu moc ani zmysel, pretože jeho negatívna konotácia bola odstránená. Ak odstránite túto konotáciu, čo zostane? Nič, pretože ste odstránili jeho samotný život. V tomto prípade sa stane prázdny pojmom. Takže ho musíte úplne zmeniť a dať mu inú konotáciu. Tentokrát pozitívnu. Potom môžete hovoriť termínmi lásky.“

„Je tu zrejmá dôležitá duchovná záležitosť: Ak milujete Pána Boha svojho z totality svojho bytia a existencie a ak milujete iných a seba samého, nemôže vám vôbec nikdy prísť na myseľ robiť niečo negatívne, ubližujúce a škodiace Bohu, iným a sebe samému. V tomto prípade vám netreba hovoriť, čo nerobiť, pretože obsah toho ‚nerobiť‘ je pre vašu myseľ a vaše správanie úplne nemysliteľný. Dôsledkom tej lásky je konanie tých a iba tých vecí, ktoré sú z čistej lásky. Do vašej mysle či vášho správania nevstúpi nič iné. Prečo potom ešte znečisťovať vašu myseľ pojmami, ktoré neobsahuje a ktoré sú vám úplne cudzie? No dokonca aj tento pozmenený zákon je trochu externalizovaný. Ešte stále je tu konotácia milovania niekoho tam vonku, mimo vás.“

„Keď sa však do ľudského uvedomenia privedie to, že Kráľovstvo Božie je v stave vnútrajškovosti (‚Kráľovstvo Božie je vo vás.‘ Lukáš 17:21), vtedy a len vtedy môžete postúpiť o krok ďalej. Teraz môžete starý zákon zrušiť a nahradiť ho novým, ktorý bude odrážať pravú duchovnú realitu vnútrajškovosti.“

„V Evanjeliu podľa Jána, kapitola 13, verš 34, Ježiš Kristus vyhlásil:“

„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali; ako som Ja miloval vás, tak aj vy milujte jeden druhého.“

„A v kapitole 15, verš 4:“

„Prebývajte vo Mne a Ja vo vás.“

„Dôsledok je tu jasný: ak Pán Ježiš Kristus prebýva vo vás a ak milujete jeden druhého, milujete tú prítomnosť Pána Ježiša Krista jeden v druhom. Toto je stavom vnútrajškovosti, a nie vonkajškovosti. Pravá prirodzenosť pozitívneho stavu môže byť objavená iba vo vnútrajškovosti, z tej pozície môže byť premietnutá do vonkajškovosti, a nie v opačnom smere, ako to bolo v prípade predošlej situácie. Milovať jeden druhého je veľmi osobný, súkromný a intímny stav. Je to súvzťažnosť vnútrajškovosti či najvnútornejšieho stavu. Podľa definície, láska nemôže byť žiadnym iným stavom než tým najvnútornejším, pretože sa v tom stave rodí a pociťuje. Láska je preto základom všetkých pozitívnych stavov a pozitívny stav je stavom jedincovej vnútrajškovosti, ktorý reguluje všetko ostatné vrátane procesu vonkajškovosti.“

„Ako sme sa už raz, v jednej z predchádzajúcich kapitol tejto knihy, pýtali, pýtame sa znovu: Čo to vlastne znamená milovať Boha, iných, seba samého a jeden druhého? (Ak sa vám zdá, že táto otázka, ako mnoho iných vecí a pojmov v tejto knihe, je opakovaná či nadbytočná, nie je to preto, že Pán Ježiš Kristus si myslí, že ste hlúpi, na čo sa niektorí z vás po prečítaní niektorých pasáží tejto porcie Nového Zjavenia nerozumne sťažujú; ale preto, že táto otázka sa kladie z celkom iného pohľadu a vyžaduje si celkom odlišnú odpoveď.)“

„Máte tu štyri zreteľne odlišné kategórie: milovať Boha; milovať svojho blížneho; milovať seba samého; a milovať jeden druhého. Spýtajme sa znovu: ako definujete tieto lásky?“

„V kontexte vyššie citovaných veršov z Evanjelia nie je jasné, ako by sa také lásky mali prejavovať. Učeníci Pána Ježiša Krista mohli definovať tieto lásky podľa Jeho/Jej správania sa k nim. V tomto ohľade je Pán Ježiš Kristus veľmi špecifický: ‚Ako som Ja miloval vás, tak aj vy milujte jeden druhého.‘ Učeníci mali z prvej ruky príklad toho, ako boli ich nebeským Majstrom milovaní a z tej skúsenosti mohli vyvinúť navrhovanú vzájomnú lásku.“

„Ako viete, základným prístupom k definovaniu akejkoľvek z týchto vyššie uvedených štyroch lások je ohodnotenie spôsobu, akým cítite, túžite, myslíte, uvažujete, zamýšľate, aký vzťah máte a ako sa chováte k objektom svojej lásky. Je to teda čistý stav vnútrajškovosti. Najprv cítite, myslíte, uvažujete, zamýšľate a chcete mať tú lásku hlboko v sebe. Z tej pozície, z pozície svojho pravého bytia a existencie, ktoré je najvnútornejšou vnútornou kondíciou, ustanovíte spôsob vzťahu a správania sa k objektu svojej lásky. Váš vzťah a správanie sa k tomu objektu sa stane vonkajším vyjadrením vášho vnútorného stavu. Týmto vonkajším vyjadrením sa potvrdzuje platnosť vášho vnútorného stavu či lásky.“

„Ak skutočne milujete niekoho a ak skutočne milujete seba samého, nemôžete pociťovať k tej osobe ani k sebe žiadne negatívne pocity. Ak nemáte žiadne negatívne pocity, nemôžete zmýšľať o tej osobe ani o sebe v žiadnych negatívnych termínoch. Ak nepociťujete nič negatívne a ak si nemyslíte nič negatívne, nemôžete priať tej osobe ani sebe samému nič negatívne. Ak nemáte k tej osobe ani k sebe samému žiadne negatívne pocity, žiadne negatívne myšlienky a žiadnu negatívnu vôľu, váš vzťah a správanie sa k tej osobe a k sebe samému nebude mať žiadne negatívne komponenty. Namiesto toho bude súčasťou vašich pocitov, myslenia, chcenia, postoja, správania sa a vzťahu iba všetko pozitívne.“

„Pravá láska môže byť definovaná ako zjednotená kondícia toho, čím ste vnútorne, s tým, čo ste externe – v pozitívnej konotácii. Akékoľvek rozpory medzi jedným a druhým pravej lásky odporujú a tá láska sa stáva niečím iným. Ak to nie je láska, potom je to negatívny stav.“

„Láska je však predovšetkým definovaná procesom svojej múdrosti. Napríklad, cítiť pozitívne a správať sa láskyplne k negatívne stavu je nemúdre. Podporovalo by to mŕtvy život negatívneho stavu donekonečna. Skutočná láska chce všetko dobré a pozitívne pre každého. Keďže negatívny stav nič z tej dobroty a pozitívnosti vo svojom živote nemá, pravá

láska sa, vo svojej múdrosti, snaží odstrániť toto polozenie negatívneho stavu a zmeniť ho na stav pozitívny, aby ho mohla milovať. Ako vidíte, pravá láska nemôže milovať negatívny stav, pretože negatívny stav je v rozpore s jej prirodzenosťou. Milovaním negatívneho stavu v jeho biede a nešťastí by sa pravá láska zničila. Preto pravá láska, už svojou samotnou prirodzenosťou, preniká negatívny stav s cieľom odstrániť tú biedu a nešťastie. Odstrániť biedu a nešťastie znamená odstrániť negatívny stav. Tak konať je múdre a je to dôkazom veľkej lásky.“

„Usilovaním o takú lásku jedinec miluje Pána Boha, pretože milovať Boha znamená odmietat všetko negatívne a prijímať všetko pozitívne a dobré. Znamená to tiež milovať svojho blízkeho, pretože neprajete svojmu blížnemu – kvôli nemu/nej samotnému/samotnej, aby bol otrokom negatívneho stavu. A znamená to tiež milovať seba samého, pretože nechcete seba samému, iným a Pánu Bohu v sebe a v nich spôsobiť svojou negativitou žiadnu škodu. A konečne, znamená to aj milovať sa navzájom, keďže to robíte kvôli princípom, pretože robiť tak je správne. Je to pozitívny spôsob.“

„V tejto konotácii milovať sa navzájom znamená milovať kvôli princípom, pretože taká láska potvrdzuje, že princípom života je láska a jej múdrosť. Žiadny iný pravý život neexistoval, neexistuje a nikdy existovať nebude. Takže milovať kvôli princípu znamená milovať kvôli samotnému životu. Keďže toto je jediná pravá realita bytia a existencie, milovať ten život je správna vec. Zdrojom toho života je Pán Ježiš Kristus. Ten život je prítomný v iných. Je prítomný vo vás a odráža sa vo vás i v iných. Milovaním toho života kvôli životu milujete jeho Absolútny Zdroj; milujete všetkých nositeľov toho života a milujete seba samého ako niekoho, kto je schopný takej lásky k životu, Bohu, iným a seba samému. V tejto láske je založená jej pravá múdrosť. Milovať týmto spôsobom je múdre. Toto je princíp lásky. Ako teda vidíte, v procese príchodu k tomuto bodu je potrebné podniknúť niekoľko krokov. Tieto kroky sú krokmi procesu Pána Ježiša Krista, procesu spasenia ľudských tvorov z negatívneho stavu.“

„Prvým krokom bolo definovanie princípov z pozície negatívneho stavu v záporných termínoch. Tento krok sa odráža v pôvodnej verzii Desiatich Prikázaní. Druhým krokom bolo splnenie týchto Prikázaní. Tento krok bol vykonaný čírou prítomnosťou Ježiša Krista, ktorý je Sám/Sama Zákomom a Princípom; tým, že je pravým naplnením tých Zákonov. Tretím krokom bolo modifikovanie tých Zákonov, v záujme odrážania realistickejšieho života v súlade s duchovnými princípmi. No ešte aj v tejto modifikovanej forme majú stále negatívnu konotáciu. Tento krok môže byť považovaný za prechodný krok od úplne negatívnej konotácie ku konotácii úplne pozitívnej. Ako si pamätáte, pre akékoľvek prechodné obdobie je charakteristické ponechanie niektorých starých pojmov, získanie nejakých nových, s tým, že medzi nimi jestvujú určité deformácie. Štvrtým krokom bolo predefinovanie a preformulovanie tých zákonov z pozície pozitívneho stavu, do jazyka pozitívnosti. A piatym krokom bolo nahradenie tých zákonov všezahŕňajúcim zákonom, ktorý plne odráža duchovnú realitu pozitívneho stavu.“

„Týchto päť krokov odráža aj proces duchovnej transformácie. Jedinec začína tým, že si uvedomí problémy, ktoré má, a uvedomí si negatívitu svojho stavu. Tieto problémy, sú vždy negatívnej povahy – ináč by neboli problémami – musia byť definované v negatívnych termínoch. Akonáhle si jedinec túto situáciu plne uvedomí a uzná svoju totálnu negatívitu a svoje problémy, môže sa začať ich dovŕšenie. V tomto kroku si uvedomí, že problémy sú negativitou jeho života, že poslúžili svojmu účelu, vyčerpali svoju užitočnosť a že ich význam bol preto splnený. Akonáhle sa toto docieli, môže sa začať modifikácia jedincovho života v pozitívnejšom smere. Tento krok je prechodným procesom, v ktorom sú možné recidívy, pretože jedinec stále zo zvyku funguje v problémoch a negativite svojho stavu.“

„Postupným rušením a odstraňovaním týchto návykov je jedinec pripravovaný na predefinovanie svojho života z pozície pozitívneho stavu. Keď sú všetky návyky zrušené a

problémy odstránené, je pripravený prijať nové definovanie seba samého a svojho života v pozitívnych termínoch. V tomto bode je naplnený pozitívnymi citmi lásky a procesom múdrosti. Tieto city sú však ešte stále trochu vonkajšej povahy. Ešte plne neprijal fakt, že všetok pravý život je záležitosťou jeho vnútrajškovosti, čiže toho najvnútornejšieho, z ktorého je všetko v jeho živote ovládané.“

„Keď k tomuto uvedomeniu dôjde, vtedy a len vtedy je jedinec pripravený tento krok presiahnuť a robiť všetko z pozície zvnútra dovonku, výlučne kvôli samotným princípom, pretože toto je správny a jediný spôsob konania vecí bez akýchkoľvek iných možných postranných ohľadov.“

„V okamihu dokončenia tohto kroku je jedinec duchovne transformovaný a začína cestu neustáleho duchovného pokroku v živote pozitívneho stavu.“

„Majúc takto tieto kroky objasnené, môžeme pristúpiť k prehodnoteniu Desiatich Prikázaní z pozície princípov Nového Zjavenia, najmä z jeho súčasnej pozície, odrážajúcej sa v tejto knihe.“

„Uberajme sa postupne od Prvého Prikázania k poslednému:“

„1. ‚Nebudeš mať iných bohov predou mnou!‘ Ide tu o rozlišovanie medzi pravým Bohom-Stvoriteľom a falošnými bohmi, ktorí vládnu Zóne Vymiestnenia. ‚Bohovia‘ v konotácii týchto slov znamenajú ako pseudotvorcov, tak aj akékoľvek iné entity, ktoré sa za bohov vyhlasujú. Keďže iba členovia negatívneho stavu majú také ambície, ambície byť bohmi, toto tvrdenie znamená, že jedincovi sa doporučuje, aby nechal negatívny stav bokom a obrátil sa do stavu pozitívneho. Najvyšší nemôže mať vedľa Seba žiaden negatívny stav, pretože kvôli pozícii Absolútnosti Jeho/Jej Pozitívnej Prirodzenosti, čokoľvek negatívne tam nemá žiadnu šancu prežiť. Nie je to tým, že by to Boh zabil, ale preto, že prirodzenosť negatívneho stavu nemôže čeliť žiadnym aspektom Absolútnej Dobroty Boha Najvyššieho.“

„Takže v istom zmysle z tohto Prikázania vyplýva, že z pozície negatívneho stavu nie je dosť dobre možné mať vzťah k čomukoľvek. Keď je jedinec vyvedený z negatívneho stavu, musí zanechať aj akékoľvek zvyky, črty, postoje a všetko ostatné, čo si so sebou vyniesol v čase opustenia negatívneho stavu. Toto je naznačené predchádzajúcim veršom (veršom jedna), v ktorom sa uvádza: ‚Ja som Pán Boh, ktorý Ťa vyviedol z Egyptskej zeme, z domu otroctva.‘“

„Význam tohto vyhlásenia spočíva v tom fakte, že iba Pán Boh, ktorý, podľa definície, je Absolútnou Pozitívnosťou, je schopný vyvieŤ niekoho z negatívneho stavu (Egyptská zem súvzťahuje s negatívnym stavom Pekiel). Byť v negatívnom stave znamená byť v otroctve. Byť v pozitívnom stave znamená byť v stave úplnej slobody a nezávislosti. Iba niekto, kto je absolútne slobodný, akým je Pán Boh, môže oslobodiť tých, ktorí sú v porobe negatívneho stavu. Pokiaľ sa niekto nachádza v negatívnom stave, nemôže sa oslobodiť z pazúrov negatívneho stavu, pretože nemá žiadne iné prostriedky než negatívne. Nikto nie je schopný oslobodiť sa pomocou negatívnych prostriedkov. Dá sa to dosiahnuť iba prostriedkami pozitívnymi. No pred získaním týchto pozitívnych prostriedkov jedinec by musel byť najprv mimo negatívneho stavu. Negatívny stav nemá žiadne pozitívne prostriedky. Kvôli tomuto usporiadaniu, iba Ten/Tá, kto je absolútne pozitívny, môže takto konať.“

„Akonáhle je však jedinec mimo negatívneho stavu, aby bolo možné predpokladať, že sa to stane trvalou kondíciou, musí uznať a prijať Toho/Tú, kto je jediným Absolútnym Bohom. Ináč zase skončí v negatívnom stave. Toto je dôvod, prečo toto Prikázanie stanovuje, že ‚Nebudeš mať iných bohov okrem Mňa!‘. Akíkoľvek iní takzvaní ‚bohovia‘ by vás stiahli späť do negatívneho stavu biedy a utrpenia.“

„Z hľadiska princípov Nového Zjavenia sa ‚Pán Boh tvoj‘ stal totalitou Pána Ježiša Krista. Kdekoľvek a kedykoľvek žiadna iná Bytosť či Boh nejestvuje.“

„Z tohto dôvodu, mocou Pána Ježiša Krista, sú tieto Prikázania nahradzované dvoma spôsobmi: Žiadne z Prikázaní sa už nemá viac nazývať prikázaním. Slovo ‚Prikázania‘ má negatívnu konotáciu. Znamená, že jedinec nemá v tejto veci žiadnu voľbu. Musí poslúchať, lebo ináč! Namiesto slova ‚prikázania‘ sa odteraz bude používať slovo ‚duchovné princípy‘. Druhým spôsobom nahradenia je nová formulácia samotných duchovných princípov.“

„Terajšia formulácia **Prvého Duchovného Princípu** je daná z pozície pozitívneho stavu:“

„PRVÝ DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Ja som Pán Ježiš Kristus tvoj Boh v totalite Ľudského Božského a Božského Ľudského, kto je твоjím Spasiteľom z negatívneho stavu a zo všetkých jeho ziel a nepráv a kto je Tým/Tou jediným, ktorý má absolútnu moc a absolútnu schopnosť vyviesť ťa zo Zóny Vymiestnenia, z planéty Nula a zo stavu otroctva do podmienok pozitívneho stavu slobody, nezávislosti, lásky a múdrosti. Budeš mať osobný, súkromný a intímny vzťah iba so Mnou, privedúc všetky záležitosti svojho života do Mojej osobnej pozornosti, a nebudeš vzývať žiadnych iných prostredníkov či bohov pod akýmikoľvek inými menami.“

„Od tohto okamihu **Prvý Duchovný Princíp** nahradzuje Prvé Prikázanie. Súčasná formulácia **Prvého Duchovného Princípu**, čo sa týka jeho obsahu, zmyslu a aplikácie, bude mať platnosť tak dlho, pokiaľ bude existovať Zóna Vymiestnenia a všetky jej Peklá a pokiaľ planéta Nula a ľudský život budú v tej pozícii, v akej sú teraz. Keď budú zrušené a negatívneho stavu už viac nebude, bude tento Princíp modifikovaný alebo nahradený.“

„2. ‚Neurobiš si žiadnu rytinu‘. Tieto slová v sebe obsahujú nebezpečenstvo separácie vonkajších faktorov života od ich vnútorného, duchovného zdroja. Okrem toho zahŕňajú ohavnosť odvodzovania akéhokoľvek zmyslu života z prírodného či vonkajšieho stupňa Stvorenia, ktorý je výsledkom, a nie príčinou duchovného tvorivého úsilia Stvoriteľa. ‚Urobiť si rytinu‘ znamená externalizovať, sprírodniť a odbožštiť niečo, čo má čisto duchovnú, vnútornú a internú konotáciu. Zároveň to znamená zduchovniť, zbožštiť a spredmetniť niečo, čo samo sebou a samo osebe, v žiadnom aspekte svojho bytia a existencie, taký zmysel nemá. Znamená to tiež separáciu jedného aspektu božstva Stvoriteľa, ktorý sa odráža v prírodnom stupni, a jeho vyhlásenie za skutočného Boha, za jediného Boha, prehliadajúc ten fakt, že odraz toho aspektu je iba vonkajšou formou prejavu, ktorá sama osebe nie je ani aspektom Boha, ani jediným aspektom v bytí a existencii. Taká separácia a vymiestnenie znamená dominanciu negatívneho stavu a ustanovenie jeho mŕtveho života.“

„ ‚Rytina‘ v tomto prípade znamená tiež pripisovanie lásky a dobroty, ktoré sú esenciami pravého života niečomu, čo samo sebou a samo osebe neobsahuje ani jediné zrnko tej lásky a dobroty, a teda žiadneho pravého života.“

„ ‚Ani žiadnu podobu čohokoľvek, čo je hore na nebi alebo čo je dole na zemi, alebo čo je vo vode pod zemou.‘ ‚Urobiť podobu čohokoľvek‘ znamená duplikovanie a nahradenie pravého života mŕtvym životom, skutočnú pravdu nepravdami a múdrosť bláznovstvom.“

„Urobiť akúkoľvek podobu čohokoľvek, čo je hore na nebi“ znamená odmietnutie pravého zdroja života, pozitívneho stavu a Stvoriteľa, nahradzujúc ich falošnými deformáciami, nepravdami a zvrátenosťami, ktoré vyzerajú ako originál, ale nič originálne a nič z originálu v sebe nemajú.“

„Alebo čo je dole na zemi“ označuje nahradenie pravej duchovnej mentality a vnímania reality niečím falošným, niečím, čo vyzerá ako realita a skutočná mentalita, no nič z pravého života takej reality a takej duchovnej mentality neobsahuje. Inými slovami, tieto slová znamenajú odstránenie pravých substancií života a ich nahradenie zdanlivými, ktoré môžu niesť podobu pravdy, no v skutočnosti sú prázdne a pusté, bez akéhokoľvek podstatného významu a dôležitosti.“

„Alebo čo je vo vode pod zemou“ znamená zámenu alebo nahradenie prírodných dohier a prírodných právd (plurál!) reality Stvorenia niečím, čo žiadne také kvality a atribúty nemá, čo je iba ich najexternejším a krajne vonkajším prejavom a následkom. Nahradiť pôvod alebo zdroj života jeho najkrajnejšími odvodeninami a považovať tieto odvodeniny za zdroj a pôvod života, znamená postaviť všetko do pozície hore nohami.“

„Keď sa teda konglomerácia týchto troch faktorov (neba, zeme, vody a toho, s čím súvzťažia) zamení a nahradí samotnými odrazmi, nastolí sa aktivácia a mŕtvy život negatívneho stavu. Toto ustanoví falošné nebo – čiže všetky zlá, ktoré nahradia všetky dobrá; falošnú zem – čiže všetky nepravdy, ktoré nahradia všetky pravdy; a falošnú vodu – čiže spojenie a pseudomanželstvo všetkých ziel a nepráv, to jest negatívny stav, ktorý nahradí pravé duchovné manželstvo dobra a pravdy, to jest pozitívny stav.“

„Ako je život pozitívneho stavu večným spojením alebo duchovným manželstvom lásky a múdrosti, dobra a pravdy a všetkých ostatných duchovných princípov, tak aj život negatívneho stavu je spojením alebo pseudoduchovným manželstvom ziel a nepráv a všetkých ostatných pseudoduchovných princípov vlastných prirodzenosti negatívneho stavu.“

„Avšak ,nebo‘, ,zem‘ a ,voda‘ súvzťažia aj s najvnútornejšou duchovnou myslou (neбом) s prostrednou myslou či mentalitou (zemou) a s vonkajšou myslou (vodou alebo morom). Odvodzovať z nich akékoľvek božstvo znamená odvodzovať odvodeninu z odvodeniny. Žiadne z týchto myslí samy osebe a samy sebou nie sú bohmi. Preto sa z nich nemôže odvodiť nič, čo by bolo hodné uctievania. Odraz odrazu odrazu originálu a umiestnenie zdroja života a božstva do toho terciálneho odrazu je popretím pravého Stvoriteľa. No v tejto konotácii to taktiež znamená nahradenie pravej mysle a jej troch aspektov falošnou myslou a jej troma falošnými aspektami, ktoré sa stanú náhradami sentimentnosti tej mysle. Falošná myseľ je obrazom a podobou pravej mysle, no predsa len nie je jej originálom. Ako by sa vám napríklad páčilo mať originálnu maľbu nahradenú jej priemernou bezcennou kópiou, a potom uctievať tú kópiu, akoby bola originálom? Má to nejaký zmysel? A práve toto urobili aktivátori negatívneho stavu. Toto Prikázanie je varovaním pred tým, aby sa tak opäť, v prítomnosti ani v budúcnosti, nečinilo.“

„Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť“ znamená, že ich prijatie do vlastného života ustanovuje nutnosť nesenia následkov, výsledkov a dôsledkov aktivácie negatívneho stavu. Robiť také obrazy a podoby je procesom aktivácie negatívneho stavu. Klaňať sa im znamená niesť všetky následky, výsledky a dôsledky negatívneho stavu. Toto Prikázanie pred takým aktom varuje, pretože prirodzenosti negatívneho stavu je vlastná odplata za jeho prijatie, tak ako mu je vlastná odmena za prijatie pozitívneho stavu. Toto je zrejmé z nasledujúcich slov:“

„Lebo Ja, Pán tvoj Boh, som Bohom žiarlivým, navštevujúcim neprávosť otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia tých, čo Ma nenávidia, ale preukazujem milosrdenstvo tisícom tým, čo Ma milujú a zachovávajú moje prikázania!“

„Lebo Ja, Pán tvoj Boh, som Bohom žiarlivým“ znamená existenciu iba jedinej reality, duchovnej reality a reality pozitívneho stavu. Životom tejto reality je Stvoriteľ, tu nazývaný „Pán tvoj Boh“. Slovo „žiarlivý“ znamená, že všetko ostatné, čo nie je odvodené z tejto reality alebo čo nie je integrálnou súčasťou tejto reality, nemá žiadny zmysel a dôležitosť. Prijat' niečo takejto povahy ustanovuje aktiváciu negatívneho stavu, ktorá je bolestivá a škodlivá nielen pre jeho aktivátorov a účastníkov, ale aj pre celé Stvorenie, to jest pre pravú realitu pozitívneho stavu. Zároveň to znamená, že každá alternatíva – prijatie alebo odmietnutie pozitívneho stavu – už prirodzenosťou svojho obsahu, produkuje všetky následky takých aktov. Aktivátori negatívneho stavu sa tu nazývajú „otcami“ a všetci, čo sa stotožňujú so životom negatívneho stavu sa nazývajú „deťmi“.

„Navštevovať ich neprávosť“ znamená uvádzať do chodu následky falošnej a zlej reality negatívneho stavu. „Do tretieho a štvrtého pokolenia tých, čo Ma nenávidia“ znamená pokiaľ existuje negatívny stav a oponuje pravej realite pozitívneho stavu, životom ktorého je Stvoriteľ.“

„Tieto slová však tiež znamenajú proroctvo, že negatívne mu stavu nebude dovolené pokračovať donekonečna, ale iba do tretieho – všetky aspekty negatívneho stavu, a štvrtého pokolenia – ich plné vyčerpanie. „Tretie pokolenie“ znamená, v tejto konotácii, plné odhalenie prirodzenosti negatívneho stavu. „Štvrté pokolenie“ v tejto konotácii znamená v jednom časovom cykle. „Štyri“ znamená završenie jedného časového cyklu. Nehovorí sa piate či šieste alebo donekonečna, ako je to v prípade následkov prijatia a stotožnenia sa s pozitívnym stavom, čo je opísané v nasledujúcich slovách.“

„Ale preukazujem milosrdenstvo tisícom tým, čo Ma milujú a zachovávajú Moje prikázania.“ Tu sú opísané následky a výsledky prijatia pozitívneho stavu („Ma milujú“). „Preukazovať milosrdenstvo“ znamená deliť sa o všetky atribúty, charakteristiky a podmienky pozitívneho stavu, ktorý je čistou láskou a múdrosťou a veľkou rozkošou a pôžitkom. Ako vidíte, v tejto konotácii nie sú dané žiadne obmedzenia toho, ako dlho toto zdieľanie a odplácanie („preukazujem milosrdenstvo tým, čo Ma milujú“) bude pokračovať. Je povedané „tisícom“ – plurál. To znamená navždy, naveky.“

„V pozitívnom stave, ktorý je Prirodzenosťou Pána vášho Boha, jestvuje jediná realita, ktorá musí trvať naveky. Čokoľvek, čo je Prirodzenosťou Absolútneho Boha je navždy, pretože Boh vždy JE. Nemožno preto obmedziť jeho trvanie. Toto „milosrdenstvo“ či zdieľanie a odplácanie naveky, bez akýchkoľvek časových obmedzení, zaisťujú dôsledky plného prijatia pozitívneho stavu a stotožnenia sa s ním. Toto nie je obmedzené iba na jeden časový cyklus, ako je to v prípade negatívneho stavu, no uplatňuje sa to vo všetkých časových cykloch od večnosti do večnosti.“

„Preukazovať milosť“ znamená tiež brať do úvahy relativitu tých, ktorí sú členmi pozitívneho stavu a uvoľňovať im pre zdieľanie z Absolútnej Prirodzenosti Pána vášho Boha iba toľko, koľko každý člen pozitívneho stavu, v každom okamihu svojho bytia a existencie môže, v súlade so zákonom duchovného pokroku, pojať.“

„Zachovávať Moje prikázania“ znamená stotožniť sa so všetkými duchovnými princípmi pozitívneho stavu. „Milovať Ma“ znamená prijať svojho Stvoriteľa ako jediný zdroj života a odplácať Jeho/Jej Lásku.“

„V konotácii súčasnej pozície Nového Zjavenia je teraz toto Prikázanie nahradené nasledujúcim:“

„DRUHÝ DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„V bytí a existencii jestvuje iba jedna realita – realita pozitívneho stavu. Pozitívny stav je Absolútnou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista tvojho Boha, ktorý neustále vyžaruje tento stav do Svojho Stvorenia. Pán Ježiš Kristus tvoj Boh, súc Absolútny, hoci vždy prítomný vo Svojom Stvorení, predsa len v každom ohľade Svoje Stvorenie presahuje a je viac než samotný pozitívny stav. Preto všetko, čo má pozitívnu povahu, nemôže byť odvodené zo žiadnej časti Stvorenia, v žiadnej z jeho foriem, aspektov, úrovní a stupňov, môže to byť odvodené len z Pána Ježiša Krista, ktorý všetky tie časti presahuje. Robiť také odvodzovanie z akejkolvek časti samotného Stvorenia je pre každého, kto prijme a stotožní sa s takou odvodeninou, škodlivé a zraňujúce. Ponesieš následky takej separácie a nahradenia, a práve tak aj pozitívne následky ako výsledok svojho uznania, prijatia a stotožnenia sa s tým faktom, že jediným zdrojom pozitívneho stavu a všetkého života je Pán Ježiš Kristus, ktorý presahuje všetkých a všetko vrátane Svojho Stvorenia.“

„Máš uctievať priamo iba Pána Ježiša Krista, vyhýbajúc sa ohavnému uctievaniu produktov Jeho/Jej tvorivých snáh. Produkty takého úsilia nemôžu byť nikdy nahradené Výrobcom týchto produktov. Lebo JA, Pán Ježiš Kristus, SOM absolútne spravodlivý a milujúci Boh, ktorý obmedzuje existenciu negatívneho stavu tých, čo urobili také produkty zdrojom svojich životov, iba na jeden časový cyklus, ktorý však udržiava a poskytuje všetky rozkoše a pôžitky Svojej Prirodzenosti a pozitívneho stavu navždy, do večnosti tým, čo odplácajú Moju lásku a žijú v súlade s Mojimi duchovnými princípmi.“

„Tento **Druhý Duchovný Princíp** bude mať platnosť pre všetky časové cykly. Od tejto chvíle nahradzuje Druhé Prikázanie.“

„3. ‚Nevezmeš meno Pána svojho Boha nadarmo‘ znamená užívať všetky duchovné princípy, vlastné Jeho/Jej Prirodzenosti (Meno), z iných než z duchovných dôvodov. Robiť niečo nadarmo znamená robiť to s nesprávnymi úmyslami, z nesprávnych dôvodov a s nevhodnou motiváciou. Znamená to tiež robiť niečo nie kvôli samotnému princípu, nie v záujme Pána svojho Boha, ale z nejakých iných postranných či sebeckých dôvodov. Konať tak z týchto škodlivých dôvodov; užívať duchovné princípy s cieľom manipulovať, využívať, zneužívať a haniť iných; užívať meno Božie na ubližovanie a škodenie komukoľvek a čomukoľvek, znamená brať meno Pána svojho Boha nadarmo. Taký akt rezultuje v odplate, ktorá je vlastná prirodzenosti akéhokoľvek typu zneužívania. Toto je zrejmé z druhej časti Tretieho Prikázania, ktoré stanoví: ‚lebo Pán nebude považovať za nevinného toho, kto berie Jeho

meno nadarmo!‘ Jedinec musí niesť následky takého nesprávneho používania a zneužívania.“

„Všetky duchovné princípy boli sformulované a dané každému s určitým cieľom – používať ich produktívne, konštruktívne, tvorivo a na prospech všetkým, kvôli Pánovi Ježišovi Kristovi a kvôli samotným princípom – pretože je to správna vec a správny spôsob konania. Používať ich na akékoľvek iné účely znamená brať meno Pána svojho Boha nadarmo, privolávajúc nutnú odplatu. V takom prípade sa jedinec stáva vinným z podvodu a spreneverenia bohatstiev, ktoré mu boli jeho/jej Pánom Bohom udelené. Pokiaľ neprestane tak konať a neolútuje to, žiadajúc o milosrdenstvo a odpustenie Pána tých bohatstiev, spôsobí si ublíženia a škody všetkého druhu, stanúc sa otrokom negatívneho stavu, čo ho vylúči z členstva v pozitívnom stave.“

„V konotácii súčasnej pozície Nového Zjavenia toto prikázanie znamená zneužívanie a nesprávne používanie duchovných princípov Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista na ospravedlňovanie a rozumové zdôvodňovanie jedincových vlastných túžob, prianí, chcení, postojov a spôsobov správania, nezlučiteľných s obsahom a zmyslom samotných princípov. Znamená to tiež používať meno Pána Ježiša Krista v akejkoľvek inej konotácii než v konotácii Jeho/Jej Novej Prirodzenosti ako jediného Jedného Boha Nedeliteľného. Používať toto Meno v akejkoľvek inej konotácii než v konotácii tejto Novej Prirodzenosti odteraz znamená brať to Meno nadarmo. Takým konaním sa jedinec vylučuje z členstva v pozitívnom stave. Keď je vylúčený, musí niesť následky toho vylúčenia.“

„V tomto ohľade sa Tretie Prikázanie nahradzuje nasledujúcim ***Tretím Duchovným Princípom***:“

„TRETÍ DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Meno Boha je Pán Ježiš Kristus. Užívať toto Meno Božie v akejkoľvek inej konotácii alebo užívať ho ako prostriedok manipulácie, využívania, zneužívania alebo hanenia iných, alebo užívať ho s akoukoľvek postrannou, neduchovnou motiváciou a úmyslom, znamená sebvylúčenie z členstva v pozitívnom stave. Následkom takého vylúčenia je ukrátenie o všetko, čo je vlastné prirodzenosti pozitívneho stavu.“

„***Tretí Duchovný Princíp*** bude platný do konca tohto časového cyklu. Keď sa tento časový cyklus ukončí, bude modifikovaný, preformulovaný alebo nahradený. Od tohto okamihu však nahradzuje Tretie Prikázanie.“

„4. ‚Pamätaj na deň Soboty, aby si ho svätil.‘ Pamätať na deň Soboty v tejto konotácii znamená byť si vždy vedomý svojho pravého a skutočného pôvodu. Jedinec má mať neustále na mysli, že počiatkom pravého života je Absolútny Zdroj Života – Pán Ježiš Kristus – ktorý sa v dobe, keď bolo toto prikázanie dané, nazýval Pán tvoj Boh. Mať toto na pamäti, uznávať a prijímať to ako nepopierateľný fakt, ako axiómu znamená svätiť ho. Inou konotáciou slova ‚Sobota‘ je stav konečného zavŕšenia, stav dokonalosti a stav toho najvnútornejšieho. V tomto stave jedinec všetko činí z najvnútornejšieho a všetko sa zveruje tej najvnútornejšej Duchovnej Mysli, kde je prítomnosť Pána vášho Boha. Byť v prítomnosti Pána svojho Boha znamená byť v úplnom mieri, tichosti, pokoji a utíšení. Toto rozpoloženie nie je dovolené rušiť žiadnymi inými ohľadmi.“

„Kedykoľvek sa jedinec nachádza v stave vnútornosti, to je v prítomnosti Pána svojho Boha, je v komunikácii so zdrojom svojho života – so Stvoriteľom. Táto komunikácia je základom, na ktorom je budované všetko ostatné a z ktorého sa všetko ostatné odvodzuje. Preto je tým najsvätejším a najželateľnejším stavom.“

„Tretia konotácia slova ‚Sobota‘ je praktická. Jedincovi sa doporučuje, aby venoval niečo zo svojho denného času pravidelnému procesu vchádzania dovnútra, účelom čoho je táto životne dôležitá a rozhodujúca komunikácia so svojím Stvoriteľom a Tvorcom.“

„ ‚Šesť dní budeš pracovať a konať všetku svoju prácu‘ znamená, že ste zodpovední a budete skladať účty za svoj život, ktorý vám bol vaším Pánom Bohom udelený a že si máte zaopatriť všetky nutné prostriedky na to, aby ste udržiavali ten život funkčným, užitočným, naplňajúcim a uspokojujúcim. ‚Šesť dní‘ tu znamená väčšinu času, no nie stále. Číslo šesť v tejto konotácii znamená nie všetok čas a ‚dni‘ znamenajú takmer všetok čas. Starostlivosť o váš denný život si vyžaduje vašu pozornosť väčšinu času.“

„V inej konotácii ‚šesť dní‘ znamená šesť krokov duchovnej transformácie z negatívneho stavu do stavu pozitívneho, vrcholiacich v siedmom dni, ktorý je stavom zavŕšenia a včlenenia do pozitívneho stavu a odpočínania od stavu negatívneho. Keď je niekto v pozitívnom stave, to je v siedmom dni, nepodlieha už viac biele, utrpeniu, zmätku, úzkosti, nepokoju, násiliu a neistotám negatívneho stavu. Keď jedinec príde do pozitívneho stavu, to je v siedmom dni – Sobota – žiadne aspekty jeho mysle a individuality už nemôžu podliehať nepriaznivej prirodzenosti negatívneho stavu. Toto je mienené nasledujúcimi slovami Štvrtého Prikázania: ‚Šesť dní budeš pracovať a konať všetku svoju prácu, ale siedmy deň je Sobota Pána tvojho Boha. V ňom nebudeš pracovať: ty ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani tvoj cudzinec, ktorý je v tvojich bránach.‘ “

„Týmto slovami (syn, dcéra atď.) sú opísané rôzne aspekty jedincovej mysle – od najvnútornejšej duchovnej mysle (slovom ‚ty‘) do najexternejších a vonkajších aspektov vedomej mysle venujúcich sa skúmaniu a vedomému uvedomovaniu si svojho fyzického prostredia (slovami ‚tvoj cudzinec, ktorý je v tvojich bránach‘). Akonáhle je proces duchovnej transformácie zavŕšený a siedmy deň či Sobota – pravý duchovný a nebeský stav – ustanovený, žiadny z aspektov celej mysle nemôže už viac podliehať ničomu, čo je vlastné prirodzenosti negatívneho stavu. Toto je pravým významom tohto prikázania.“

„ ‚Lebo za šesť dní urobil Pán nebesia i zem, more a všetko, čo je v nich, a siedmy deň odpočíval ... ‘. Opisuje sa tu proces úplnej duchovnej transformácie sentimentnej mysle, polapenej v pasci negatívneho stavu a to, ako najprv duchovná myseľ (nebo); potom prostredná myseľ (zem); a potom vonkajšia myseľ (more) a všetky ich rozmanité, všezahŕňajúce aspekty (a všetko, čo je v nich), boli vyslobodené z otroctva negatívneho stavu a obrátené do stavu pozitívneho. A keďže nikto iný než Pán váš Boh vás nemôže vyslobodiť z mŕtveho života negatívneho stavu; je to Pán, kto je Tvorcom a Osloboditeľom pozitívneho stavu vo všetkých aspektoch vašej mysle a života. Že siedmy deň odpočíval znamená, že dielo tejto transformácie bolo úspešne zavŕšené a jeho výsledky boli natrvalo ustanovené.“

„ ‚Preto Pán požehnal deň Soboty a posvätil ho‘ znamená, že výsledky duchovnej transformácie sú nebeským stavom, ktorý prekonáva akékoľvek iné stavy. Taký stav má byť udelený každému, kto zavŕšil tento proces, so všetkými následkami pozitívneho stavu Nebies, pretože v tom stave je večná prítomnosť Pána vášho Boha (‚posvätil ho‘).“

„V konotácii tejto porcie Nového Zjavenia toto prikázanie znamená, že konečným výsledkom akékoľvek duchovnej transformácie je plné prijatie Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista do

svojho života. Toto prijatie ustanovuje jedincov ‚deň Soboty‘, ktorý bude nakoniec rezultovať v úplnom odpočinku od akýchkoľvek vplyvov a aspektov mŕtveho života negatívneho stavu (po vašom odchode z negatívneho stavu). To tiež prorocky naznačuje, že Pán Boh váš, ‚neodpočíval‘, kým nevčlenil a nefuzionoval do Svojej Prirodzenosti ľudskej fyzické telo-mäso a nestal sa Pánom Ježišom Kristom. Tento fakt Mu/Jej teraz umožňuje iniciovať proces duchovnej transformácie všetkých, ktorí sú chytení do pasce v negatívnom stave na akomkoľvek mieste, kde sa práve nachádzajú, a na ich žiadosť ich vyviešť z práce ich šiestich dní do siedmeho dňa mieru, radosti a šťastia pozitívneho stavu – Soboty – a do stavu toho najvnútornejšieho.“

„Z tohto vyviera formulácia **Štvrtého Duchovného Princípu**:“

„ŠTVRTÝ DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Pamätaj na pravý zdroj svojho života a na všetky duchovné princípy zakorenené v tvojej najvnútornejšej Duchovnej Mysli. Máš vyvažovať svoj život takým spôsobom, aby si venoval náležitú a rovnakú starostlivosť všetkým aspektom, úrovniam, stupňom a sféram svojho každodenného života a žitia. Si zodpovedný a budeš skladať účty za svoj vlastný život a iba za svoj vlastný život jeho Absolútnemu Pôvodcovi – Pánovi Ježišovi Kristovi. Máš venovať niečo zo svojej dennej doby na vchádzanie dovnútra, zahŕňajúc do toho procesu všetky aspekty svojej mysle – od najvnútornejšej Duchovnej Mysle po najexternejšiu vonkajšiu vedomú myseľ – a v tom stave máš komunikovať a dôverne sa zhovárať s Pánom Ježišom Kristom твоjim Bohom, ktorý je vždy v tom stave prítomný. Máš uznať ten fakt, že tvoja duchovná transformácia z kondície mŕtveho života negatívneho stavu do kondície pravého života pozitívneho stavu a to, že sa staneš mužom/ženou nebies, sa môže aktualizovať, realizovať a stať realitou iba vďaka osobným snahám Pána Ježiša Krista tvojo Boha. Završenie tvojej duchovnej transformácie a v konečnom dôsledku to, že sa staneš mužom/ženou nebies, je požehnané a posvätené Pánom Ježišom Kristom твоjim Bohom.“

„Odteraz tento **Štvrtý Duchovný Princíp** nahradzuje Štvrté Prikázanie.“

„Platnosť väčšiny obsahu Štvrtého Duchovného Princípu, s určitými budúcimi modifikáciami, bude po ukončení tohto časového cyklu aplikovateľná na všetky časové cykly. Posledná časť tohto Princípu bude na konci tohto časového cyklu preformulovaná a možno nahradená.“

„5. ‚Cti otca svojho i matku svoju, aby tvoje dni mohli byť dlho na zemi, ktorú ti Pán tvoj Boh dáva.‘ “

„ ‚Ctiť otca svojho i matku svoju‘ znamená uznať a prijať fakt, že každý bol vytvorený z dvoch prvkov, použitých Pánom Ježišom Kristom vaším Bohom – z maskulínneho vytvárajúceho prvku (‚otec‘) a z feminínneho vytvárajúceho prvku (‚matka‘). Znamená to tiež to, že esenciou jedincovho života je dobrota a láska (‚matka‘) a substanciou jedincovho života je pravda a múdrosť (‚otec‘). Sú zjednotené v najvnútornejšej Duchovnej Mysli a sú kľúčom, ktorým sa

otvára vstup do pozitívneho stavu. Pozitívny stav je duchovným manželstvom feminínných a maskulínných princípov, lásky a múdrosti, dobra a pravdy a pozitívnych skutkov a viery. Ctiť si ich, to jest prijať ich ako integrálnu súčasť svojho života je zárukou toho, aby ,tvoje dni mohli byť dlho na zemi, ktorú ti Pán tvoj Boh dáva‘.“

„ ,Tvoje dni mohli byť dlho‘ znamená navždy, naveky. Termín ,dlho‘, pokiaľ sa aplikuje na pozitívny stav, znamená navždy, naveky. ,Na zemi‘ znamená pozitívny stav Nebies. Ako si pamätáte, deti Izraela mali zdediť krajinu Kanaán. Duchovná súvzťažnosť krajiny Kanaán je pozitívny stav Nebies. ,Ktorú ti Pán Boh tvoj dáva‘ znamená, že je to Jeho/Jej pozitívny stav a že On/Ona ho dáva ako dedičstvo každému, kto sa nachádza v kondícii vyššie opísaného duchovného manželstva.“

„V konotácii tejto porcie Nového Zjavenia toto prikázanie znamená, že Nová Prirodzenosť Pána Ježiša Krista, ktorá v Sebe zahŕňa aj všetky prvky svetského otca (Jozefa) a svetskej matky (Márie), sa má ctiť ako jediný Zdroj pravého materstva a otcovstva a ako Absolútne Zjednotenie a Duchovné Manželstvo všetkých prvkov bytia a existencie vrátane prvkov vzatých zo Zóny Vymiestnenia a planéty Nula (po ich vyčistení od všetkých ziel a nepravd a po ich zbožštení). Ctiť tento fakt zaisťuje, že jedinec bude navždy dedičom daru Pána Ježiša Krista svojho Boha – večného života v pozitívnom stave.“

„Z tohto faktu vyviera formulácia **Piateho Duchovného Princípu**:“

„PIATY DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Miluj, rešpektuj a cti Pána Ježiša Krista svojho Boha v Jeho/Jej Novej Prirodzenosti ako svojho jediného pravého Otca a Matku, ktorý je Absolútnym Zjednotením a Integráciou všetkých prvkov v bytí a existencii i všetkých prvkov bytia a existencie. Uznaj, miluj, rešpektuj a prijmi svoju pravú prirodzenosť, ktorá sa odvodzuje z duchovného manželstva všetkých princípov femininity a všetkých princípov maskulinity, lásky a múdrosti, dobra a pravdy a pozitívnych skutkov a viery, včlenených do teba Pánom Ježišom Kristom tvojím Bohom, aby si sa mohol stať večným dedičom a vlastníkom pozitívneho stavu Nebies, ktoré ti Pán Ježiš Kristus tvoj Boh dáva slobodne a jednoznačne navždy, naveky.“

„Odteraz tento **Piaty Duchovný Princíp** nahrádza Piate Prikázanie. Bude platiť pre všetky časové cykly.“

„6. ,Nezabiješ‘. Toto prikázanie naznačuje, že každému bol daný dar života slobodne. Bez ohľadu na to, čo robíte alebo čo iní s tým životom robia, keďže je to ich život, a nie váš, nemáte právo porušiť ten život nijakým spôsobom a formou. V dare života, v schopnosti každého byť slobodným, robiť voľby a meniť sa, je prítomnosť Pána vášho Boha. Konaním akéhokoľvek násilia na tom živote, znásilňujete tú prítomnosť (vraždíte ju).“

„Ďalšou konotáciou výrazu ,nezabiješ‘ je ničenie akéhokoľvek duchovného uvedomenia v sebe či v iných. Popierať, že Boh existuje, že duchovné princípy sú pravými regulátormi všetkých aspektov akéhokoľvek života, a presviedčať iných o tejto nepravde, znamená duchovne vraždiť seba samého a iných. Je to najhorší typ vraždy.“

„V konotácii tejto porcie Nového Zjavenia zabíjať niekoho znamená presviedčať seba samého a iných, po prijatí faktu, že Pán Ježiš Kristus v Jeho/Jej Novej Prirodzenosti je Jediným Pánom vašim Bohom Najvyšším, že to tak nie je, a následne odmietať a popierať všetky duchovné princípy Nového Zjavenia a Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista. Uskutočňovať to, znamená duchovne vraždiť seba samého a iných. Vražda tohto druhu je horšia než akákoľvek iná. Pre takého jedinca by bolo lepšie, keby nikdy nebol pôvodne prijal poučky Nového Zjavenia.“

„Z pozície tejto porcie Nového Zjavenia je formulácia **Šiesteho Duchovného Princípu** nasledovná:“

„ŠIESTY DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Máš rešpektovať život a voľby každého jedinca bez ohľadu na to, aké voľby to sú. Máš sa vyhýbať tomu, aby si úmyselne a zámerne škodil, ubližoval či používal násilie v akejkoľvek forme a akýmkoľvek spôsobom voči komukoľvek, voči sebe či voči Pánovi Ježišovi Kristovi tvojmu Bohu.“

„Tento **Šiesty Duchovný Princíp** nahrádza Šieste Prikázanie. Má platnosť pre všetky časové cykly.“

„7. ‚Nescudzoložíš‘. Toto prikázanie má v podstate tri konotácie. Jedna súvisí s Bohom. Uctievať akéhokoľvek iného Boha či bohov, či osoby alebo veci než Jediného Boha – Stvoriteľa – ustanovuje duchovné cudzoložstvo. Ak jedinec je predĺžením a procesom svojho Stvoriteľa, je cudzoložné považovať za svojho Stvoriteľa niekoho iného; je to vskutku neverné. V tomto ohľade je Stvoriteľ ponímaný ako Manžel Svojho Stvorenia (všetkých sentientných entít) a Stvorenie (všetky sentientné entity) ako Jeho/Jej manželka. Preto, ak táto ‚manželka‘ považuje za svojho milenca niekoho iného, než svojho právoplatného a zákonitého Manžela, je vinná cudzoložstvom.“

„Iná konotácia súvisí s jedincovou vlastnou prirodzenosťou. Jedinec je jedinečným nositeľom jedinečného aspektu života. Je integrálne spojený resp. je v manželstve s tým aspektom. Túžiť, chcieť alebo spájať sa s akýmkoľvek iným aspektom, ktorý nemá nič spoločné s jedincovou vlastnou prirodzenosťou, a preto do nej nepatrí, znamená cudzoložiť alebo byť cudzoložným. Jedinec sa stáva neverným svojej vlastnej prirodzenosti, s ktorou je večne ženatý.“

„Jedinec je vždy svojou vlastnou prirodzenosťou. Toto sa nikdy nemôže zmeniť. Koniec koncov, jeho jedinečná prirodzenosť je určená jedinečným aspektom života zo Stvoriteľa. Jedinec je Jeho/Jej predĺžením a procesom. Prirodzenosť tohto aspektu, tým, že jeho zdroj je Absolútny, sa nemôže nikdy vyčerpať. Je s ním teda naveky v manželstve.“

„Túžiť po nejakej inej prirodzenosti alebo chcieť ju opustiť či potlačiť alebo zatlačiť a namiesto toho hrať alebo vziať na seba odlišnú rolu či prirodzenosť, či totožnosť, znamená páchať cudzoložstvo voči svojej vlastnej prirodzenosti.“

„Tretia konotácia tohto pojmu súvisí so stykom s inými jedincami, najmä s opačným pohlavím. Akýkoľvek styk s kýmkoľvek, z akýchkoľvek iných dôvodov než v záujme vzájomného prospechu, zdieľania, výmeny, odplácania, radosti, rozkoše, pôžitku a dobra všetkých, je cudzoložný. Toto je zvlášť pravdou, ak k takému styku dochádza kvôli

postranným, sebeckým dôvodom, s postrannými úmyslami a motiváciami, bez akéhokoľvek ohľadu či zreteľa na potreby a prirodzenosť inej osoby (osôb).“

„V tomto prípade jedinec porušuje všetky duchovné princípy vzťahu. Také porušenie ustanovuje pravý cudzoložný vzťah.“

„Toto ponímanie je – s jednou modifikáciou – platné aj v konotácii tejto porcie Nového Zjavenia. Tá modifikácia sa týka Novej Prirodzenosti Pána Ježiša Krista. Ako si pamätáte, v druhej kapitole tejto knihy bolo uvedené, že ten, kto po prečítaní tých slov bude pokračovať v uctievaní akéhokoľvek iného Boha, Boha pod akýmkoľvek iným menom, než Pána Ježiša Krista v Jeho/Jej pravej Prirodzenosti a ten, kto odmieta a popiera princípy Nového Zjavenia a namiesto toho lipne na starom a tradičnom spôsobe uctievania Boha, pácha duchovné cudzoložstvo.“

„Z vyššie uvedeného tvrdenia vyplýva **Siedmy Duchovný Princíp**:“

„SIEDMY DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Máš uctievať iba Pána Ježiša Krista tvojho Boha v Jeho/Jej Pravej Novej Prirodzenosti. Máš byť naveky verný a oddaný Jeho/Jej Prirodzenosti a svojej vlastnej prirodzenosti. Máš nadväzovať vzťah so všetkými inými jedincami iba z pozície svojej vlastnej jedinečnej prirodzenosti a iba s pozitívnym a dobrým úmyslom a motiváciou a zo správnych dôvodov, kvôli všetkým duchovným princípom takých vzťahov.“

„Tento **Siedmy Duchovný Princíp** nahrádza Siedme Prikázanie. Obsah tohto princípu bude platný pre všetky časové cykly.“

„8. ‚Neukradneš‘. Toto Prikázanie má dve konotácie. Jedna sa týka toho duchovného princípu, že všetko v bytí a existencii patrí Pánovi vášmu Bohu, teraz Pánovi Ježišovi Kristovi vášmu Bohu. Tvrdiť, že to nie je tak a nástojiť na tom, že to, čo jedinec má, je jeho/jej vlastné, znamená kradnúť to jeho právoplatnému majiteľovi. Všetko Stvorenie patrí Stvoriteľovi. On/Ona je právoplatným majiteľom Stvorenia. Preto činiť si nárok na čokoľvek vo Stvorení ako na svoj vlastný majetok, privlastňujúc si to bez dovolenia Stvoriteľa a bez uznania jeho pravého Zdroja a Vlastníka, znamená byť zlodejom a lupičom.“

„Iná konotácia sa týka toho faktu, že každý jedinec má právo vlastniť svoju individualitu a všetky statky a zložky k nej pripojené, vo všetkých ich aspektoch vrátane fyzických a prírodných aspektov. To vlastníctvo bolo tomu jednotlivcovi pridelené Stvoriteľom. Násilne si prisvojovať niečo, čo patrí iným, v akomkoľvek ohľade či akýmkoľvek prostriedkami alebo spôsobom, znamená byť zlodejom a lupičom. Znamená to tiež byť v negatívnom stave.“

„V konotácii tejto porcie Nového Zjavenia zostáva vyššie uvedená definícia platná, s tým dôležitým dodatkom, že každý, kto popiera Novú Prirodzenosť Pána Ježiša Krista a to, že On/Ona je jediným Jedným Bohom Nedeliteľným, je zlodejom a lupičom tohto faktu. Keďže v bytí a existencii niet iného Boha, všetko vo Stvorení, ako aj v Zóne Vymiestnenia a na planéte Nula, patrí Pánovi Ježišovi Kristovi. On/Ona je **teraz**, po získaní Novej Prirodzenosti, jediným právoplatným majiteľom všetkého v bytí a existencii vrátane celej Zóny Vymiestnenia a planéty Nula. Každý, kto si robí nárok na vlastníctvo akýchkoľvek z týchto regiónov, stavov,

kondícií, procesov alebo čohokoľvek, čo máte, okráda Pána Ježiša Krista, stáva sa teda zlodejom a lupičom.“

„Z tohto vyplýva formulácia **Ôsmeho Duchovného Princípu**:“

„ÔSMY DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Máš uznať a prijať ten fakt, že Pán Ježiš Kristus tvoj Boh je jediným oprávneným majiteľom všetkých a všetkého v bytí a existencii bez akejkol'vek výnimky či výluky. Máš rešpektovať svoje vlastné právo a výsadu vlastniť a byť majiteľom svojej vlastnej individuality, ako aj právo akýchkoľvek iných jedincov vlastniť svoje vlastné individuality a všetko, čo im náleží v akomkoľvek zmysle a v akomkoľvek z ich aspektov, bez toho, že by si si kedy privlastnil to, čo ti nepatrí a čo nie je časťou tvojho vlastného majetku.“

„Opäť, tento **Ôsmy Duchovný Princíp** nahrádza Ôsme Prikázanie, súč platný pre všetky časové cykly.“

9. „Nevydáš falošného svedectva proti svojmu blížnemu“. Toto Prikázanie má taktiež dve konotácie. Jedna sa týka Pána vášho Boha. Označuje, že o Bohu by sa nemalo nikdy myslieť, cítiť alebo hovoriť čokoľvek, čo nie je pravdou a čo nie je integrálnym stavom Jeho/Jej Prirodzenosti. Takže napríklad tvrdiť, že Boh osobne trestá ľudí alebo ich odsudzuje do Pekiel atď., znamená vydávať falošné svedectvo proti Bohu. Keďže On/Ona je Absolútnym Pánom a Vládcom všetkého, On/Ona je vašim Prvoradým Blížnym. Svedčiť o Jeho/Jej Prirodzenosti spôsobom, ktorý sa s tou Prirodzenosťou nezlučuje alebo pripisovať Bohu skutky, správanie, postoje, charakteristiky alebo črty, ktoré nie sú z Jeho/Jej Prirodzenosti a ktoré nie je schopný konať, znamená vynášať falošné svedectvo proti svojmu Blížnemu Číslo Jedna. Druhá konotácia tohto Prikázania sa týka vlastnej prirodzenosti jedinca a toho, ako vníma prirodzenosť iných.“

„V tejto konotácii je jedincova prirodzenosť tiež jedincovým blížnym, ako je jeho/jej blížnym aj akákoľvek iná sentientná entita. Myslieť, cítiť, hovoriť alebo tvrdiť o sebe, ako aj o iných niečo, čo nie je tak alebo čo nie je súčasťou jedincovej vlastnej prirodzenosti či prirodzenosti iných, alebo pripisovať sebe alebo iným akékoľvek skutky, pocity, emócie, myšlienky, úmysly, správanie a postoje, ktoré nikdy nevstúpili do jedincovej vlastnej mysle či mysle iných, znamená vydávať falošné svedectvo proti sebe a/alebo iným. V konotácii tejto porcie Nového Zjavenia je obsah tohto Prikázania plne platný, s dôležitým dodatkom, že tvrdiť, myslieť, cítiť alebo hovoriť, že Pán Ježiš Kristus nie je jediným Jedným Bohom Nedeliteľným a že nezhybridizoval, nefuzionoval a nevčlenil Svoje ľudské telo-mäso do totality Svojej Prirodzenosti alebo že On/Ona nie je jediným Spasiteľom, Pánom a Vládcom všetkého a všetkých vrátane Zóny Vymiestnenia a planéty Nula, znamená vydávať falošné svedectvo proti Nemu/Nej ako proti svojmu Prvoradému Blížnemu.“

„V tomto ohľade je preto formulácia **Deviateho Duchovného Princípu** nasledovná:“

„DEVIATY DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Máš myslieť, cítiť, hovoriť a tvrdiť o Pánovi Ježišovi Kristovi svojom Bohu, ako aj o iných a sebe samom iba to, čo je pravdivé, správne a náležité, bez pridávania, deformovania, prekrúcania, falšovania alebo popierania čohokoľvek, čo im náleží. Oni všetci sú tvoji blížni; a Pán Ježiš Kristus tvoj Boh je твоjím Prvoradým Blížnym.“

„Počínajúc práve týmto okamihom ***Deviaty Duchovný Princíp*** nahrádza Deviate Prikázanie. Jeho platnosť bude zachovaná po všetky časové cykly, s primeranými periodickými prehodnoteniami, najmä pred začiatkom každého Nového Časového Cyklu.“

„10. „Nebudeš dychtiť po dome svojho blížneho; nebudeš dychtiť po žene svojho blížneho ani po jeho sluhovi, ani po jeho slúžke, ani po jeho volovi, ani po jeho oslovi, ani po čomkoľvek, čo jeho je“. Jedna konotácia tohto Prikázania sa týka Stvoriteľa ako Absolútneho Blížneho. Druhá sa týka každého jedinca. V prvej konotácii tohto významu by jedinec nikdy nemal dychtiť, bažiť alebo silne túžiť byť Bohom, mať Jeho/Jej moc (dom blížneho); mať Jeho/Jej Prirodzenosť a/alebo Jeho/Jej Myseľ (žena blížneho); Jeho/Jej Absolútne Atribúty (sluhovia a slúžky); žiadnu z Jeho/Jej Absolútnych Síl (vôl); Jeho/Jej Absolútnu Rozhodnosť (osol) či akékoľvek iné črty, kondície, stavy alebo čokoľvek, čo je čisto Božskej Prirodzenosti.“

„V tomto ohľade z tohto prikázania vyplýva, že jedinec nemôže byť nikdy Bohom; že nie je Bohom, pretože, súc stvorený, nemôže byť nikdy absolútny, ale len relatívny k tomu absolútnemu. Z tohto významu sa odvodzuje druhá konotácia tohto Prikázania: Jedinec má uznať a prijať ten fakt, že nie je Bohom a že nikdy nemôže dosiahnuť Absolútnu Úroveň Boha, pretože Boh bude vždy presahovať akúkoľvek úroveň, kondíciu, stav alebo čokoľvek, čo jedinec môže dosiahnuť. Preto má byť vďačný, uznanlivý, oceňujúci a spokojný s tým, čím je, a s tým, čo má, prijímajúc svoju vlastnú prirodzenosť a všetky statky k nej pripojené v akejkoľvek forme a kondícii, prijímajúc ohraničenosť svojej relatívnej prirodzenosti bez toho, žeby kedy závidel prirodzenosti iných jedincov a ich statky alebo chcel mať, čo majú iní alebo byť takým, akými sú oni.“

„Z hľadiska tejto porcie Nového Zjavenia zostáva obsah tohto prikázania v súčasnosti plne platný a aplikovateľný – s jedným dôležitým dodatkom: jedinec nebude bažiť, túžiť, želať si alebo dožadovať sa toho, aby bol Absolútnym Zahrnutím a Integráciou všetkých prvkov Stvorenia, Zóny Vymiestnenia a planéty Nula, čím je Pán Ježiš Kristus.“

„Ďalším aspektom tohto prikázania je vyhýbať sa venovaniu všetkých svojich životných snáh, zameriavaniu svojich intenzívnych túžob a žiadostivostí, na získavanie vecí a statkov podobných tým, aké majú iní ľudia, aby sa s nimi súťažilo a ukazovalo im, že je možné mať také isté veci a ešte lepšie. Postoj tejto povahy okráda o všetky dôležité životné energie. Tieto energie, dané každému Pánom Ježišom Kristom, by mali byť venované rozvoju a realizovaniu svojich vlastných zdrojov na všetkých úrovniach svojej mysle, a nie mrhaniu na také pochabé túžby. Ak mrháte svoje energie týmto spôsobom, staviate sa do pozície nerestného a lenivého sluhy, vyhodeneho do vonkajšej temnoty, čo je opísané v podobenstve Ježiša Krista o talentoch (predtým opísanom). Z tohto zreteľa je formulácia ***Desiateho Duchovného Princípu*** nasledovná:“

„DESIATY DUCHOVNÝ PRINCÍP:“

„Máš uznať a prijať, vo všetkej skromnosti, poníženosti a pokore ten fakt, že nie si Pánom Ježišom Kristom tvojím Bohom, ktorý je Absolútny a jediný, kto absolútne JE. Nikdy nemôžeš byť Bohom alebo mať moc Pána Ježiša Krista tvojho Boha. Máš byť vd'ačný, uznanlivý, oceňujúci a spokojný s tým, čo máš a čím si a koľko veľa či málo toho máš. Máš rešpektovať so všetkou láskou a múdrosťou jedinečných jednotlivcov a potreby všetkých ostatných, ktorí majú odlišnú prirodzenosť, odlišné poverenie, odlišnú rolu a odlišný osud a v súvislosti s tým všetkým odlišné dary, talenty, schopnosti, nástroje a statky, než sú tvoje vlastné, bez toho, žeby si kedy túžil, dychtil a bažil po tom, čo im právom patrí. Namiesto súťaženia s kýmkoľvek, usilovania sa byť takým, akými sú oni alebo mať to, čo majú oni či namiesto mrhania svojej energie na zhromažďovanie statkov všetkého druhu, máš s inými spolupracovať, podporovať ich a byť im nápomocný, ako treba, kedy treba a ak treba. A máš byť takým kvôli princípu, bez toho, žeby si očakával akúkoľvek odplatu.“

„Tento **Desiaty Duchovný Princíp** nahradzuje teda Desiate Prikázanie. Bude platný pre všetky časové cykly s budúcimi modifikáciami. Záležitosť budúcej modifikácie, zmeny, predefinovania alebo nahradenia akéhokoľvek z týchto Desiatich Duchovných Princípov sa týka doby, keď negatívny stav nebude mať viac žiaden význam, pretože ho viac nebude. Kvôli tomu nahradeniu Desiatich Prikázaní, ktoré obsahovali hlboký duchovný vnútorný význam, Desiatimi Duchovnými Princípmi, existujú niektoré závažné a životne dôležité tajomstvá o týchto Nových Princípoch. Budú formulované v nasledujúcej kapitole.“

„Na záver tejto kapitoly, Peter, zhrnul by si, prosím, Desať Duchovných Princípov do jednej súdržnej postupnosti tak, aby mohli dávať lepší zmysel pre perspektívnych čitateľov? Ďakujem ti.“

DESAŤ DUCHOVNÝCH PRINCÍPOV

1. Ja som Pán Ježiš Kristus tvoj Boh v totalite Ľudského Božského a Božského Ľudského, kto je tvojím Spasiteľom z negatívneho stavu a zo všetkých jeho ziel a neprávď a kto je Tým/Tou jediným, ktorý má absolútnu moc a absolútnu schopnosť vyviesť ťa zo Zóny Vymiestnenia, z planéty Nula a zo stavu otroctva do podmienok pozitívneho stavu slobody, nezávislosti, lásky a múdrosti. Budeš mať osobný, súkromný a intímny vzťah iba so Mnou, privedúc všetky záležitosti svojho života do Mojej osobnej pozornosti, a nebudeš vzývať žiadnych iných prostredníkov či bohov pod akýmikoľvek inými menami.

2. V bytí a existencii jestvuje iba jedna realita – realita pozitívneho stavu. Pozitívny stav je Absolútnou Prirodzenosťou Pána Ježiša Krista tvojho Boha, ktorý neustále vyžaruje tento stav do Svojho Stvorenia. Pán Ježiš Kristus tvoj Boh, súc Absolútny, hoci vždy

prítomný vo Svojom Stvorení, predsa len v každom ohľade Svoje Stvorenie presahuje a je viac než samotný pozitívny stav. Preto všetko, čo má pozitívnu povahu, nemôže byť odvodené zo žiadnej časti Stvorenia, v žiadnej z jeho foriem, aspektov, úrovní a stupňov, môže to byť odvodené len z Pána Ježiša Krista, ktorý všetky tie časti presahuje. Robiť také odvodzovanie z akejkoľvek časti samotného Stvorenia je pre každého, kto prijme a stotožní sa s takou odvodeninou, škodlivé a zraňujúce. Ponesieš následky takej separácie a nahradenia, a práve tak aj pozitívne následky ako výsledok svojho uznania, prijatia a stotožnenia sa s tým faktom, že jediným zdrojom pozitívneho stavu a všetkého života je Pán Ježiš Kristus, ktorý presahuje všetkých a všetko vrátane Svojho Stvorenia.

Máš uctievať priamo iba Pána Ježiša Krista, vyhýbajúc sa ohavnému uctievaniu produktov Jeho/Jej tvorivých snáh. Produkty takého úsilia nemôžu byť nikdy nahradené Výrobcom týchto produktov. Lebo JA, Pán Ježiš Kristus, SOM absolútne spravodlivý a milujúci Boh, ktorý obmedzuje existenciu negatívneho stavu tých, čo urobili také produkty zdrojom svojich životov, iba na jeden časový cyklus, ktorý však udržiava a poskytuje všetky rozkoše a pôžitky Svojej Prirodzenosti a pozitívneho stavu navždy, do večnosti tým, čo odplácajú Moju lásku a žijú v súlade s Mojimi duchovnými princípmi.

3. Meno Boha je Pán Ježiš Kristus. Užívať toto Meno Božie v akejkoľvek inej konotácii alebo užívať ho ako prostriedok manipulácie, využívania, zneužívania alebo hanenia iných, alebo užívať ho s akoukoľvek postrannou, neduchovnou motiváciou a úmyslom, znamená seba vylúčenie z členstva v pozitívnom stave. Následkom takého vylúčenia je ukrátenie o všetko, čo je vlastné prirodzenosti pozitívneho stavu.

4. Pamätaj na pravý zdroj svojho života a na všetky duchovné princípy zakorenené v tvojej najvnútornejšej Duchovnej Mysli. Máš vyvažovať svoj život takým spôsobom, aby si venoval náležitú a rovnakú starostlivosť všetkým aspektom, úrovniám, stupňom a sféram svojho každodenného života a žitia. Si zodpovedný a budeš skladať účty za svoj vlastný život a iba za svoj vlastný život jeho Absolútnemu Pôvodcovi – Pánovi Ježišovi Kristovi. Máš venovať niečo zo svojej dennej doby na vchádzanie dovnútra, zahŕňajúc do toho procesu všetky aspekty svojej mysle – od najvnútornejšej Duchovnej Mysle po najexternejšiu vonkajšiu vedomú myseľ – a v tom stave máš komunikovať a dôverne sa zhovárať s Pánom Ježišom Kristom tvojím Bohom, ktorý je vždy v tom stave prítomný. Máš uznať ten fakt, že tvoja duchovná

transformácia z kondície mŕtveho života negatívneho stavu do kondície pravého života pozitívneho stavu a to, že sa staneš mužom/ženou nebies, sa môže aktualizovať, realizovať a stať realitou iba vďaka osobným snahám Pána Ježiša Krista tvojho Boha. Završenie tvojej duchovnej transformácie a v konečnom dôsledku to, že sa staneš mužom/ženou nebies, je požehnané a posvätené Pánom Ježišom Kristom tvojím Bohom.

5. Miluj, rešpektuj a cti Pána Ježiša Krista svojho Boha v Jeho/Jej Novej Prirodzenosti ako svojho jediného pravého Otca a Matku, ktorý je Absolútnym Zjednotením a Integráciou všetkých prvkov v bytí a existencii i všetkých prvkov bytia a existencie. Uznaj, miluj, rešpektuj a prijmi svoju pravú prirodzenosť, ktorá sa odvodzuje z duchovného manželstva všetkých princípov femininity a všetkých princípov maskulinity, lásky a múdrosti, dobra a pravdy a pozitívnych skutkov a viery, včlenených do teba Pánom Ježišom Kristom tvojím Bohom, aby si sa mohol stať večným dedičom a vlastníkom pozitívneho stavu Nebies, ktoré ti Pán Ježiš Kristus tvoj Boh dáva slobodne a jednoznačne navždy, naveky.

6. Máš rešpektovať život a voľby každého jedinca bez ohľadu na to, aké voľby to sú. Máš sa vyhýbať tomu, aby si úmyselne a zámerne škodil, ubližoval či používal násilie v akejkolvek forme a akýmkoľvek spôsobom voči komukoľvek, voči sebe či voči Pánovi Ježišovi Kristovi tvojmu Bohu.

7. Máš uctievať iba Pána Ježiša Krista tvojho Boha v Jeho/Jej Pravej Novej Prirodzenosti. Máš byť naveky verný a oddaný Jeho/Jej Prirodzenosti a svojej vlastnej prirodzenosti. Máš nadväzovať vzťah so všetkými inými jedincami iba z pozície svojej vlastnej jedinečnej prirodzenosti a iba s pozitívnym a dobrým úmyslom a motiváciou a zo správnych dôvodov, kvôli všetkým duchovným princípom takých vzťahov.

8. Máš uznať a prijať ten fakt, že Pán Ježiš Kristus tvoj Boh je jediným oprávneným majiteľom všetkých a všetkého v bytí a existencii bez akejkolvek výnimky či výluky. Máš rešpektovať svoje vlastné právo a výsadu vlastniť a byť majiteľom svojej vlastnej individuality, ako aj právo akýchkoľvek iných jedincov vlastniť svoje vlastné individuality a všetko, čo im náleží v akomkoľvek zmysle a v akomkoľvek z ich aspektov, bez toho, že by si si kedy privlastnil to, čo ti nepatrí a čo nie je časťou tvojho vlastného majetku.

9. Máš myslieť, cítiť, hovoriť a tvrdiť o Pánovi Ježišovi Kristovi svojom Bohu, ako aj o iných a sebe samom iba to, čo je pravdivé,

správne a náležité, bez pridávania, deformovania, prekrúcania, falšovania alebo popierania čohokoľvek, čo im náleží. Oni všetci sú tvoji blížni; a Pán Ježiš Kristus tvoj Boh je твоjím Prvoradým Blížnym.

10. Máš uznať a prijať, vo všetkej skromnosti, poníženosti a pokore ten fakt, že nie si Pánom Ježišom Kristom твоjím Bohom, ktorý je Absolútny a jediný, kto absolútne JE. Nikdy nemôžeš byť Bohom alebo mať moc Pána Ježiša Krista тvojho Boha. Máš byť vd'ačný, uznanlivý, oceňujúci a spokojný s tým, čo máš a čím si a koľko veľa či málo toho máš. Máš rešpektovať so všetkou láskou a múdrosťou jedinečných jednotlivcov a potreby všetkých ostatných, ktorí majú odlišnú prirodzenosť, odlišné poverenie, odlišnú rolu a odlišný osud a v súvislosti s tým všetkým odlišné dary, talenty, schopnosti, nástroje a statky, než sú tvoje vlastné, bez toho, žeby si kedy túžil, dychtil a bažil po tom, čo im právom patrí. Namiesto súťaženía s kýmkoľvek, usilovania sa byť takým, akými sú oni alebo mať to, čo majú oni či namiesto mrhania svojej energie na zhromažďovanie statkov všetkého druhu, máš s inými spolupracovať, podporovať ich a byť im nápomocný, ako treba, kedy treba a ak treba. A máš byť takým kvôli princípu, bez toho, žeby si očakával akúkoľvek odplatu.

„Ak niekto má uši, aby počul, nech počuje, čo Pán Ježiš Kristus zjavuje v tejto kapitole. Ten/Tá, čo dodržiava tieto duchovné princípy kvôli nim samým, zdedí všetky veci, ktoré sú k dispozícii v pozitívnom stave Nebies.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org
www.angels-heaven.org
www.ashtar-sheran.org
www.himmels-engel.de
www.angeles-luz.es
www.angely-sveta.ru
www.anges-lumiere.eu
www.angelo-luce.it
www.anioly-nieba.pl
www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)